

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 30 marca 2023 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego
w Lublinie z dnia 12 stycznia 2023 r., sygn. akt V Ka 338/21 (V WKK 36/22),
o odmowie przyjęcia kasacji
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. akt II K 339/20, A. L. został uznany za winnego czynów kwalifikowanych z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 224 § 1 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które, na podstawie przepisów o karze łącznej obowiązujących przed dniem 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., Sąd Rejonowy wymierzył mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem z dnia 12 maja 2021 r. Sąd Okręgowy w Lublinie, w sprawie o sygn. akt V Ka 338/21, zmienił wyrok Sądu I instancji w ten sposób, że z rozstrzygnięcia o karze łącznej wyeliminował sformułowanie „w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.”, a w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

A. L. był obecny na rozprawie odwoławczej w dniu 12 maja 2021 r. (doprowadzony z ZK C.), obecny był również jego obrońca (k. 367). Po

ogłoszeniu wyroku przez Sąd Okręgowy obecni na rozprawie uczestnicy postępowania zostali prawidłowo pouczeni o sposobie uzasadnienia tego wyroku i możliwości wniesienia kasacji (k. 367v). Żaden z uczestników postępowania nie złożył wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego.

A. L. przedłożył do akt sprawy Sądu Okręgowego w Lublinie o sygn. V Ka 338/21 trzy pisma, datowane na 7 listopada i 21 listopada 2022 r. Wezwany do sprecyzowania jaki charakter mają te pisma, podniósł, że „zwraca się z wnioskiem o kasację” (k. 457).

Zarządzeniem z dnia 12 stycznia 2023 r., sygn. akt V Ka 338/21 (V WKK 36/22), upoważniony sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie odmówił przyjęcia kasacji. W uzasadnieniu zarządzenia podniesiono, że A. L. nie składał wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego, a także, że minął już 30-sto dniowy termin do wniesienia kasacji, o którym mowa w art. 524 § 1 k.p.k.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany. Nie zawarł w nim zarzutów, nie odniósł się także do argumentacji zawartej w zaskarżonym zarządzeniu, a jedynie przedstawił stanowisko co do swojej sytuacji związanej z przeprowadzonym postępowaniem i wydaniem wyroku skazującego, a także konsekwencjami skazania dla życia rodzinnego i zawodowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, dlatego też Sąd Najwyższy postanowił utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

Argumentacja przedstawiona przez skazanego pozostaje irrelevantna z punktu widzenia oceny prawidłowości zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji. Skarżący kwestionuje bowiem rozstrzygnięcie co do winy i sprawstwa, a także przedstawia okoliczności związane z konsekwencjami wyroku skazującego, w żaden sposób nie odnosząc się do kwestii wniesienia osobistej kasacji bez złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego i po terminie.

Z kolei zasadna jest ta część argumentacji zawartej w zaskarżonym zarządzeniu, w jakiej podkreślono, że skazany nie złożył wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego. W stosunku do A. L. nie została spełniona

przesłanka do doręczenia mu odpisu wyroku Sądu odwoławczego z urzędu (art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 2a k.p.k.). Dlatego też elementem koniecznym formalnego otwarcia drogi do wniesienia kasacji było złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyroku (art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.). Należy przypomnieć, że tylko strona, która złożyła wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nabywa uprawnienie do złożenia kasacji w terminie 30 dni od otrzymania wyroku z uzasadnieniem. Toteż datą początkową, od której należy liczyć termin przewidziany w art. 524 § 1 k.p.k. do wniesienia kasacji, jest data doręczenia odpisu wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2021 r., III KK 30/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2018 r., IV KZ 7/18). W tej sprawie termin 30-sto dniowy do wniesienia kasacji nigdy nie rozpoczął swojego biegu w związku z brakiem wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Niemniej jednak skazany i tak nie nabył uprawnienia do wniesienia kasacji w związku z brakiem złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego, a tym samym brakiem otwarcia procesowej „ścieżki” do wniesienia kasacji. Decyzja o odmowie jej przyjęcia była zatem trafna merytorycznie.

Jedynie na marginesie można zauważyć, że terminy określone w art. 524 § 1 k.p.k. są terminami zawitymi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2012 r., II KZ 39/12) i jako takie mogą podlegać przywróceniu w procedurze z art. 126 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższą argumentację, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

